

Но, от друга страна, веднъж произведена, конструкцията, въпреки своята фиктивност придобива **реална социална функция**, става „самосбъдващо се пророчество“².

Преди да започна анализа си за това що е предразсъдък, искам да обърна внимание на две неща. **Първото**, че в по-нататъшното си изложение ще давам цитатите си по оригиналния и пълен текст от анализа на проведеното изследване, а не по неговия частично публикуван в споменатото вече списание вариант. **И второто**, че присъства едно учудващо обстоятелство, свързано с това, че Кънев озаглавява параграфа си „Етничните предразсъдъци“, но още от първия ред говори само и единствено за **негативните** такива. Какво ни подсказва това обстоятелство, към какви мисли и обобщения то може или трябва логически да ни отведе?

Първо. На читателя не става ясно дали авторите на това изследване (защото подобно „прегрешение“ е забележимо и в другите раздели) и конкретно Кънев приемат възможността и реалността на съществуване на позитивни етнични предразсъдъци. От маниера на изложението, от уговорката, че ще се изследват само негативните етнични предразсъдъци, логически е допустимо и естествено да се приемат и позитивни такива.

Второ. Дискретното приемане (чрез премълчаване) на съществуването и функционалността на позитивни етнични предразсъдъци не дава обаче отговор на това кои са причините, съобразно които позитивните предразсъдъци да останат „извън борда“, да не станат обект-предмет на ситуативния аналитичен ракурс.

Трето. При тази ампутация на цялостния организъм на етничните предразсъдъци не се разбира в крайна сметка възприема ли се твърдението, че негативните етнични предразсъдъци са доминиращи, кардинално оформящи и логически обясняващи в тотална или поне в парциална, но достатъчно значителна степен и форма системата на предразсъдъците.

Разбира се, има и други въпроси с методологическа важност и значимост, които бих могъл да адресирам към третираното изследване, но с оглед на изследователските ми задачи няма сега да засягам.